

Det *konservative Mindretal* stillede et Ændringsforslag om *Ophævelse af Konverteringsafgiften*. Ogsaa Venstre ønskede Afgiften væsentlig nedsat eller ophævet, og da Spørgsmaalet ikke var naaet frem til Behandling i Udvalget, og man ikke kendte Ministerens Stilling dertil, vilde Partiet for at bidrage til Afklaring heraf under Sagens videre Gang gennem Rigsdagen stemme for Ændringsforslaget.

De til Konverteringsafsnittet knyttede Bestemmelser om *Indlaansrenten* foreslog *Flertalspartierne* erstattet med en Paragraf, i hvis 1. Stykke Krisefondslovens Rentebestemmelser var forlænget til *Udgangen af December 1936*, og hvis 2. Stykke *begrænsede Bankernes Dividende* for 1935 og 1936 til $5\frac{1}{2}$ pCt.; Overskud herudover skulde, naar fornødne Afskrivninger og Hensættelser havde fundet Sted, anvendes til *yderligere Nedsættelse af Udlaansrenten*, i første Række for Laan, for hvilke Renten havde oversteget 5 pCt. *Venstre* kunde ikke anbefale at opretholde de nævnte Rentebestemmelser til *Udgangen af 1936*; Tvangsnedsættelsen af *Indlaansrenten* havde altid som Forudsætning haft en Konvertering af de højtforrentede Kreditforeningsobligationer, og skønt Mulighederne for en Genoptagelse af Konverteringen efter Loven af 16. December 1933 maatte forekomme *Mindretallet* yderst beskedne, var det dog villigt til — ud fra den Betragtning, at Konverteringen skulde have en helt igennem fair Chance — at forlænge Rentebestemmelserne til *December Termin 1935*. *Flertalsforslagets* 2. Stykke afviste *Mindretallet*, da det syntes at tilsigte en Socialisering af Landets Pengeinstitutter og ikke havde nogen Relation til den lovbundne *Indlaansrente* gennem en tilsvarende fastlagt Højde af *Udlaansrenten*. I Stedet for foreslog *Mindretallet*, at den effektive *Udlaansrente* indtil *December Termin 1935* ikke maatte overstige $5\frac{1}{2}$ pCt.; hvor særlige Forhold begrundede det, kunde Ministeren dog gøre Undtagelse herfra ved at fastsætte *Udlaansrenten* til $\frac{1}{2}$ pCt. over højeste *Indlaansrente* i paagældende Pengeinstitut med Tillæg af den Procentsats, som Administrationsudgifterne havde udgjort i det foregaaende Regnskabsaar. — Det *konservative Mindretal* tog, som nævnt, skarp Afstand fra begge de omtalte Forslag og betegnede det som fuldkommen ansvarsløst af Regeringen at fremsætte et saadant Renteforslag.

Afsnit II, *Renteudligningsfonden*, foreslog *Regeringspartierne* vedtaget med nogle rent formelle Ændringer. *Venstre* og *Konservative* foreslog Afsnittet udeladt, *Venstre* med den Motivering, at det var et dilettantisk Forsøg paa at løse Problemet om den konjunkturbestemte Rente, var »uoverskueligt i sin økonomiske Konsekvens« og indeholdt »aaenbare Urimeligheder, hvad praktisk Brugbarhed angaar»;